

Brüssel, 20. jaanuar 2026
(OR. en)

5239/26

ECOFIN 26
UEM 14
SOC 16
EMPL 4
EIB
ECB

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	5087/26
Teema:	Häiremehhanismi aruanne 2026 – Nõukogu järelused (20.1.2026)

Delegatsioonidele edastatakse nõukogu järelused 2026. aasta häiremehhanismi aruande kohta, mis kiideti heaks 20. jaanuaril 2026 toimunud majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 4148. istungil.

HÄIREMEHCHANISMI ARUANNE 2026

NÕUKOGU JÄRELDUSED

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

1. RÕHUTAB, et 2025. aastal oli ELi majanduskasv tagasihoidlik, kuid stabiilne ning seda toetasid vastupidav tööturg, vähenev inflatsioon ja soodsad rahastamistingimused; TUNNISTAB, et maailmamajandus seisab jätkuvalt silmitsi struktuurimuutuste ja suure geopoliitilise ebakindlusega, mis muudab väliskeskkonna ELile keerulisemaks; RÕHUTAB, et majandusliku haavatavusega tegelemine on makromajandusliku stabiilsuse ja tasakaalustatud majanduskasvu tagamiseks ülioluline;
2. TÕSTAB ESILE, kui oluline on endiselt makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse rakendamine, et tuvastada, ennetada ja korrigeerida tasakaalustamatust, mis mõjutab või võib mõjutada negatiivselt liikmesriigi või majandus- ja rahaliidu või kogu ELi majanduse nõuetekohast toimimist; VÄLJENDAB HEAMEELT 2026. aasta häiremehhanismi aruande üle, millega käivitatakse makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse viieteistkümnese iga-aastane tsükkel;
3. TERVITAB häiremehhanismi aruandes sisalduvat üldist analüüsi; MÄRGIB, et osa tasakaalustamatuse riskidega seotud riikidevahelistest kaalutlustest leidis lahenduse; uus Euroopa makromajanduse aruanne sisaldab hinnangut ELi majanduse makromajanduslikku stabiilsust ohustavate riskide kohta. TUNNISTAB, kui oluline on tugevdada makromajanduslikku stabiilsust ohustavate riskide terviklikku käsitlust, analüüsides ulatuslikult kõiki makromajandusliku tasakaalustamatuse aspekte, keskendudes liikmesriikidele ning säilitades analüüsis ELi ja euroala mõõtme jätkuva nähtavuse; RÕHUTAB, et häiremehhanismi aruanne põhineb tulemustabeli 2024. aasta andmeid käsitleval komisjoni majandusanalüüsil, mis on koostatud tulevikuprognosina; TUNNISTAB prognooside ligikaudsust ning seda, kui oluline on riskide analüüsimiseks vaadelda nii varade seisude kui ka vooga seotud muutujaid;

4. NÕUSTUB ÜLDJOONTES häiremehhanismi aruandes esitatud hinnanguga makromajandusliku tasakaalustamatuse arengu ja tekkivate riskide kohta; TUNNISTAB, et kuigi inflatsioon on ELis üldiselt aeglustunud ja peaks jääma üldjoontes stabiilseks, esineb mõnes liikmesriigis endiselt inflatsioonisurvet; MÄRGIB, et hinna- ja kulutasemete ebauhtlane tõus viimastel pandeemiajärgsetel aastatel on mõjutanud liikmesriikide suhtelist kulupõhist konkurentsipositsiooni;
5. MÄRGIB, et kodumajapidamiste ja ettevõtete võlad on enamikus liikmesriikides vähenenud, jäädes samas sageli kõrgemale tasemest, mida saab seletada majanduse põhinäitajatega; MÄRGIB, et kuigi SKP nominaalkasv toetas valitsemissektori võla ja SKP suhte stabiliseerumist 2024. aastal, on mitme liikmesriigi võla suhe SKPsse endiselt kõrge ja paljude puhul prognoositakse, et võla suhe suureneb jätkuva eelarvepuudujäägi tõttu taas; samal ajal prognoositakse mitme liikmesriigi puhul valitsemissektori võla vähenemist;
6. TUNNISTAB, et kõrged eluasemehinnad ja eluasemehindade kasv on paljudes liikmesriikides kasvav probleem, mille dünaamika on riigiti erinev; TUNNISTAB, et uute eluasemete vähese ehitamisega seotud mitteelastne pakkumine võib tõsiselt mõjutada eluasemete taskukohasust ja vähendada tööjõu liikuvust, pärssides üldiselt piirkondlikku ja riiklikku konkurentsivõimet, õhnestades majandustegevust ja tuues kaasa negatiivseid sotsiaalseid tagajärgi;
7. TOOB ESILE ELi pangandussektori jätkuva vastupanuvõime, mis on säilitanud suure kasumlikkuse ja tugevad omavahendite suhtarvud; MÄRGIB, et viivislaenude osakaal ei ole väga palju suurenenud;
8. MÄRGIB, et ELi ja euroala püsiv maksebilansi jooksevkonto ülejääk tuleneb sellest, et investeeringud on säästudega võrreldes vähenenud; ülejääk on pandeemiaeelse tasemega võrreldes siiski vähenenud; TUNNISTAB, et mõnes suure ülejäägiga liikmesriigis on toimunud märkimisväärne netovara akumulatsioon, mistõttu on nad avatud vara väärtuse kõikumistest tulenevatele riskidele; TUNNISTAB, et suure maksebilansi jooksevkonto puudujäägiga liikmesriigid sõltuvad välisrahastamisest, mis suurendab riskitaju suurenemise korral haavatavust; MÄRGIB, et negatiivsed rahvusvahelised netoinvesteeringu positsioonid paranesid üldiselt jätkuvalt, samal ajal kui suured positiivsed netovälispositsioonid kasvasid samuti järsult;

9. VÕTAB TEADMISEKS komisjoni kavatsuse koostada põhjalik analüüs seitsme liikmesriigi kohta, kus 2025. aasta kevadel tuvastati tasakaalustamatus või ülemäärane tasakaalustamatus; KUTSUB ÜLES avaldama põhjaliku analüüsi aegsasti enne 2026. aasta Euroopa poolaasta kevadpaketti;
10. VÕTAB TEADMISEKS, et komisjon leidis lisaks nelja liikmesriigi osas, et tähelepanu väärivad ka mitu arengut, isegi kui nende puhul ei ole põhjalik analüüs praegu vajalik. See hõlmab eelkõige viimaste aastate kumulatiivset hinnatõusu ja tööjõu ühikukulude jätkuvat tugevat suurenemist, mis pärsib kulupõhist konkurentsivõimet. Lisaks tuleb tähelepanelikult jälgida eluasemehindade kiiret tõusu ja laenumahu kasvu;
11. KUTSUB ÜLES jätkuvalt tõhusalt ja tulemuslikult rakendama makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust, mida kohaldatakse läbipaistval ja horisontaalselt järjepideval viisil koos reformitud majanduse juhtimise raamistikuga, mis on osa Euroopa poolaastast; RÕHUTAB eri makromajanduslike muutujate võimalikku vastasmõju;
12. KUTSUB liikmesriike ÜLES võtma õigeaegselt poliitikameetmeid, mille eesmärk on vähendada makromajanduslikku haavatavust, viies muu hulgas ellu reforme ja tehes investeeringuid, et järgida Euroopa poolaasta raames riigipõhiseid soovitusi, eelkõige neid, mis on seotud makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlusega;
13. RÕHUTAB, et makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamine ja korrigeerimine suurendab liikmesriikide suutlikkust reageerida šokkidele ning toetab majanduskasvu ja lähenemist ning et tasakaalustamatuse vähendamine aitab tugevdada ELi majanduse üldist vastupanuvõimet, avaldades positiivset ülekanduvat mõju.